Spesielt vil jeg trekke frem kapitlet om anti-TNF-behandling ved inflammatorisk tarmsykdom. Dette er balansert og understreker at det fortsatt er mye uavklart ved denne behandlingen. Bakerst finnes både forfatter- og stikkordindeks.

Dybden og detaljnivået gjør at målgruppen etter mitt syn først og fremst er utøvere av generell klinisk gastroenterologi. En samling av gode oversiktartikler er ofte givende for klinikere. Dermed konkluderer jeg med at boken helt klart er leseverdig uten å være et «must».

Tom Christian Martinsen

Avdeling for fordøyelses- og leversykdommer
St. Olavs hospital

Informativt om kliniske utprøvnings

Lemne C, Lafolie P.

Handbok för kliniska prövare

199 s, tab, ill. Lund: Studentlitteratur, 2009.

Pris SEK 235

ISBN 978-91-44-05614-2

Kliniske utprøvnings er prospektive studier av legemidler, behandlingsmetoder eller medisinske tekniske produkter. Mange leger og annet helsepersonell vil oppleve å bli involvert i slike studier. Uansett hvilken rolle

ulike deltakere har i en klinisk utprøving er det ønskelig og en fordel at de har en samlet forståelse for de mange fasetter ved utprøvingen. Dette gjelder generell bakgrunnskunnskap, lover og regler som skal følges, og den ganske kompliserte praktiske gjennomføringen, dvs. alt som skal skje i prosessen fra idé til publikasjon. Denne boken gjør det mulig raskt og effektivt å skaffe seg den nødvendige oversikt.

Språket er svensk, formatet er paperback, og forfatterne er to leger med solid erfaring fra kliniske legemiddelutprøvnings. Innledningsvis er det en allmenn del, der det gis definisjoner, og utprøvingenes plass i helsesektoren omtales. Utprøvers og sponsors forpliktelser og ansvar vies også mye plass. Deretter følger omtale av alle aspekter ved praktisk gjennomføring. Særlig nyttig er det at problemstillinger som deltakere på ulike nivåer kan støte på, identifiseres og drøftes. Hovedvekten ligger naturlig nok på omtale av legemiddelutprøvnings som er den type kliniske utprøvnings som har størst omfang i helsesektoren.

Så langt utgjør boken 90 sider. I tillegg er det et appendiks med om lag like mange sider der forfatterne angir nyttige referanser og relevant litteratur, eksempelvis en engelskspråklig oppdatert versjon av Helsingfors-deklarasjonen skrevet ut. Videre er trykt aktuelle skjemaer, som søknadsskjemaer som skal anvendes ved søknader til svenske etiske komiteer og til Läkemedelsverket. Dette er med på å styrke den praktiske tilnærmingen til temaet. I prinsippet har vi de samme typer søknadsskjemaer i Norge, men i og med at det er svenske forhold og svensk praksis som beskrives, er denne delen mer utbytterik for svenske lesere enn for norske.

Dette er en bok som det er lett å slå opp i, med lett tilgjengelig innhold. Forfatterne evner kortfattet å diskutere hele bredden av relevante problemstillinger. Boken egner seg godt for sammenhengende lesing for dem som vil skaffe seg oversikt over kliniske utprøvnings, men er også velegnet som oppslagsbok for dem som søker svar på spesifikke spørsmål.

Handbok för kliniska prövare fremstår som nettopp det den pretenderer å være, en kortfattet, hendig og praktisk bok om kliniske utprøvnings. Slik en god håndbok skal være.

Åsmund Reikvam

Farmakologisk institutt
Universitetet i Oslo

Interview for at finde den bedste

Smith C, Meeking D.

How to succeed at the medical interview

129 s, ill. Chichester: Wiley-Blackwell, 2008.

Pris GBP 18

ISBN 978-1-4051-6729-1

Bogen henvender sig til læger der er ansøgere til stillinger i det britiske helsevesen, hvor man kan blive indkaldt til interview som supplement til en skriftlig ansøgning. Formålet er at give læseren redskaber til at klare et per-

sonligt interview godt og forøge mulighetene for at få en ansøgt stilling. I det britiske helsevesen har man tradition for at bruke interview til at udvælge ansøgere til studiepladser, uddannelsesstillinger og lægelige slutstillinger. Interview som udvælgelsesmetode for at finde de mest velegnede til medisinske studiepladser har

aldri fået fodfæste i Norden, bortset fra i Odense. Interview bruges i Norden tilfældigt, sporadisk og ofte uprofessionelt ved selektion af ansøgere til uddannelsesstillinger og ledende stillinger på universiteter og sygehuse.

Forfatterne gjennomgår interviewet, hvordan man forbereder sig og gjennomfører det. Derefter gjennomgås almindelige interview spørsmål, hvordan man tester viden og «generic skills». Med «generic skills» menes færdigheter, der er viktige at mestre uansett hvilken lægelig stilling man søker. Det dreier sig om kommunikation, teamarbejde, organisasjon og ledelse. Til slut gjennomgås en rekke andre metoder for selektion, som man bruker, når man skal udvælge personer til bestemte uddannelser eller stillinger.

Bogen er letlæst, den er kortfattet, overskuelig, og giver en god indføring i hvordan et interview er oppbygget. Den giver konkrete anvisninger på hvad man hensigtsmessig kan gjøre, så den får karakter af en instruksjonsbok. Svagheden er, at den omhandler udvælgelse af ansøgere i det britiske helsevesen, som i holdning, organisasjon og tradition ligger milevidt fra Scandinavien. Som eksempel anfører forfatterne: «Generally, the wearing of old school ties is not recommended!» En lang rekke kommentarer er på dette plan – meget engelsk. Kapitlerne som beskæftiger sig med den viden, man skal have, for at klare seg godt i et interview, giver sparsom generell informasjon, men megen spesiell informasjon om forhold i det britiske helsevesen. Bogen giver for lidt generell informasjon til, at den kan anbefales som håndbok i Scandinavien. Der bør skrives en nordisk bok, dels for at profesjonalisere det medisinske ansættelsesinterview til gagn for så vel interviewere og interviewede, og dels for at kunne bruke interviewet professionelt, der hvor det er velegnet! En sådan bok vil kunne belyse interviewets fordele og begrensninger, og afmystifisere bruken af det. Interview bør også i Norden være et professionelt hjelpedisk i udvælgelse af studerende til mediestudiet, af yngre læger til uddannelsesstillinger og læger der søker slutstillinger i almen praksis, på sygehuse og universiteter.

Niels Bentzen

Medisinsk-teknisk forskningscenter
Institutt for samfunnsmedisin
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet